

2024/2013

26.7.2024

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/2013

z dnia 23 lipca 2024 r.

w sprawie środków zapobiegających zadomowieniu i rozprzestrzenianiu się na terytorium Unii oraz środków zwalczania *Pomacea* (Perry) oraz uchylające decyzję wykonawczą 2012/697/UE

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 1 lit. d)–g),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji wykonawczej Komisji 2012/697/UE⁽²⁾ określono środki zapobiegające wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej rodzaju *Pomacea* (Perry) („określony agrofag”).
- (2) Doświadczenie zdobyte podczas stosowania decyzji wykonawczej 2012/697/UE wskazuje na potrzebę aktualizacji tych środków w celu wprowadzenia szczegółowych przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli występowania oraz dalszego uszczegółowienia środków służących zwalczaniu określonego agrofaga.
- (3) W części B załącznika II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2072⁽³⁾ ustanowiono wykaz agrofagów kwarantannowych dla Unii, których występowanie stwierdzono na terytorium Unii.
- (4) Określony agrofag jest umieszczony w tym wykazie, ponieważ jego występowanie stwierdzono w niektórych częściach terytorium Unii i ma on znaczący wpływ na rośliny przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, które mogą rosnąć wyłącznie w wodzie słodkiej lub glebie trwale nasiąkniętej wodą słodką („określone rośliny”).
- (5) Aby zapewnić wczesne wykrycie określonego agrofaga i jego szybkie zwalczenie, należy przeprowadzać coroczne kontrole występowania na obszarach terytorium Unii, na których nie odnotowano występowania określonego agrofaga, jak określono w art. 22 rozporządzenia (UE) 2016/2031 i na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1231⁽⁴⁾. Kontrole te powinny opierać się na karcie kontroli występowania agrofaga dotyczącej określonego agrofaga opublikowanej przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, ponieważ uwzględnia ona najnowsze osiągnięcia naukowe i techniczne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2031/oj>

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/697/UE z dnia 8 listopada 2012 r. w odniesieniu do środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej rodzaju *Pomacea* (Perry) (Dz.U. L 311 z 10.11.2012, s. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2012/697/oj).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2072 z dnia 28 listopada 2019 r. ustanawiające jednolite warunki wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2008 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2019 (Dz.U. L 319 z 10.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2072/oj).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1231 z dnia 27 sierpnia 2020 r. w sprawie formatu i instrukcji dotyczących sprawozdań rocznych z wyników kontroli występowania i formatu wieloletnich programów kontroli występowania oraz praktycznych ustaleń, przewidzianych odpowiednio w art. 22 i 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 (Dz.U. L 280 z 28.8.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1231/oj).

- (6) Ze względu na biologię określonego agrofaga obszary wyznaczone powinny składać się ze strefy porażenia rozciągającej się co najmniej 10 m wokół miejsca, w którym wykryto określonego agrofaga, lub z całego pola, w przypadku gdy wykrycie to miało miejsce na polu uprawnym, oraz ze strefy buforowej o szerokości co najmniej 500 m wokół strefy porażenia, ale obejmującej wyłącznie ciek wodny i obszary nasiąknięte wodą słodką. Jeżeli jednak strefa porażenia obejmuje część ciek wodny, strefa buforowa powinna również obejmować ten ciek wodny na długości co najmniej 1 000 m w dół i 500 m w górę ciek od miejsca, w którym stwierdzono występowanie określonego agrofaga, aby uwzględnić potencjalne rozprzestrzenianie się określonego agrofaga za pośrednictwem przepływającej wody.
- (7) Doświadczenia związane ze stosowaniem decyzji wykonawczej 2012/697/UE pokazały, że ludzie zazwyczaj przemieszczają określonego agrofaga poza obszary wyznaczone, nie wiedząc, że jest to agrofag kwarantannowy, którego wprowadzanie i przemieszczanie na terytorium UE jest zakazane. Z tego powodu w obrębie obszarów wyznaczonych właściwe organy powinny podnosić świadomość społeczną na temat zagrożeń związanych z danym agrofagiem oraz na temat obowiązujących środków służących zapobieganiu jego dalszemu rozprzestrzenianiu się poza te obszary.
- (8) Po wykryciu określonego agrofaga środki zwalczania powinny obejmować usunięcie i zniszczenie określonego agrofaga, w tym jego jaj, protokoły higieny dotyczące maszyn i sprzętu, a także kombinację zabiegów i strategii zarządzania zasobami wodnymi służących jego zwalczeniu.
- (9) W odosobnionych przypadkach wykrycia lub przypadkach wykrycia w państwach, w których ze względu na warunki klimatyczne określony agrofag nie może się zadomowić, ustanowienie obszaru wyznaczonego nie powinno być jednak wymagane, jeżeli określony agrofag zostaje natychmiast zwalczony i istnieją dowody na to, że jego wykrycie prawdopodobnie nie spowoduje jego zadomowienia się. Jest to najważniejsze podejście w przypadku odosobnionego wykrycia, pod warunkiem że przeprowadzi się kontrole występowania, by potwierdzić brak występowania określonego agrofaga.
- (10) W związku z tym oraz ze względu na jasność prawa należy uchylić decyzję wykonawczą 2012/697/UE, ponieważ jej przepisy dotyczące zapobiegania zadomowieniu i rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga należy częściowo zastąpić niniejszym rozporządzeniem, a częściowo załącznikami VII i VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072.
- (11) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 26 stycznia 2025 r. w celu zapewnienia, aby odpowiednie przepisy dotyczące określonego agrofaga miały zastosowanie od tej samej daty co przepisy określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2024/2004⁽⁹⁾ w odniesieniu do tego agrofaga.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się środki zapobiegające zadomowieniu i rozprzestrzenianiu się na terytorium Unii *Pomacea* (Perry) oraz środki służące jego zwalczaniu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „określony agrofag” oznacza rodzaj *Pomacea* (Perry) na wszystkich etapach życia;

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2004 z dnia 23 lipca 2024 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/2072 w odniesieniu do wykazu agrofagów oraz przepisów dotyczących wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów (Dz.U. L, 2024/2004, 26.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2004/oj).

- 2) „określone rośliny” oznaczają rośliny przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, które mogą rosnąć wyłącznie w wodzie słodkiej lub glebie trwale nasiąkniętej wodą słodką;
- 3) „karta kontroli występowania agrofaga” oznacza publikację „Pest survey card on *Pomacea* spp.” („Karta kontroli występowania agrofaga *Pomacea* spp.”) ⁽⁶⁾ Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności.

Artykuł 3

Kontrole występowania na terytorium Unii

1. Właściwe organy przeprowadzają coroczne kontrole występowania określonego agrofaga poza obszarami wyznaczonymi, o których mowa w art. 4, oparte na analizie ryzyka, na obszarach terytorium Unii, na których nie odnotowano występowania określonego agrofaga, ale na których mógłby się on zadomowić, biorąc pod uwagę informacje, o których mowa w karcie kontroli występowania agrofaga.
2. Kontrole występowania obejmują oceny wizualne przeprowadzane w momencie najbardziej odpowiednim do wykrycia określonego agrofaga, na polach, na których rosną określone rośliny, oraz na naturalnych lub sztucznych terenach podmokłych, takich jak rzeki, jeziora, stawy, kanały irygacyjne.

Artykuł 4

Ustanowienie obszarów wyznaczonych

1. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania określonego agrofaga dane państwo członkowskie niezwłocznie ustanawia obszar wyznaczony, w którego skład wchodzi:
 - a) strefa porażenia obejmująca co najmniej obszar leżący w promieniu 10 m od miejsca, w którym stwierdzono występowanie określonego agrofaga, lub, w przypadku gdy określony agrofag wykryto na polu uprawnym, całe pole, oraz
 - b) strefa buforowa o szerokości co najmniej 500 m, otaczająca strefę porażenia.
2. Strefa buforowa obejmuje wyłącznie ciek wodny i obszary nasiąknięte wodą słodką. W przypadku gdy strefa porażenia obejmuje część ciek wodny, strefa buforowa musi obejmować ten ciek wodny na długości co najmniej 1 000 m w dół i 500 m w górę od miejsca, gdzie stwierdzono występowanie określonego organizmu.
3. W przypadkach, w których strefy buforowe różnych obszarów wyznaczonych pokrywają się, ustanawia się nowy obszar wyznaczony, w tym obszar objęty odpowiednimi strefami porażenia i strefami buforowymi, aby zapewnić wyraźne wytyczenie obszaru wyznaczonego.
4. W przypadku stwierdzenia występowania określonego agrofaga w strefie buforowej, wytyczenie strefy porażenia i strefy buforowej zostaje odpowiednio zmienione.
5. W obrębie obszarów wyznaczonych właściwe organy podnoszą świadomość społeczną na temat zagrożeń związanych z określonym agrofagiem oraz na temat środków wprowadzonych w celu zapobiegania jego dalszemu rozprzestrzenianiu się poza te obszary. Zapewniają one, aby ogół społeczeństwa i podmioty profesjonalne wiedziały o wytyczeniu obszarów wyznaczonych.

Artykuł 5

Odstępstwo od ustanawiania obszarów wyznaczonych

1. Na zasadzie odstępowania od art. 4 ust. 1 właściwe organy mogą podjąć decyzję o nieustanawianiu obszaru wyznaczonego, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) występowanie określonego agrofaga stwierdzono w jednym z następujących miejsc:
 - (i) odizolowana jednolita część wód (np. staw, jezioro);

⁽⁶⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2020. Karta kontroli agrofaga dotycząca *Pomacea* spp., publikacja dodatkowa EFSA 2020:EN-1877. 37 s. doi:10.2903/sp.efsa.2020.EN-1877.

- (ii) punkt produkcji, który jest fizycznie odizolowany od otaczających go dróg wodnych;
 - (iii) naturalna jednolita część wód, w której ze względu na niskie temperatury określony agrofag nie może się zadomowić;
- b) istnieją dowody na to, że określony agrofag nie uciekł z miejsca, w którym stwierdzono jego występowanie;
 - c) istnieją dowody na to, że jest to odosobniony przypadek wykrycia, które prawdopodobnie nie spowoduje zadomowienia się określonego agrofaga;
 - d) w przypadkach opisanych w pkt 1 lit. a) ppkt (i) i (ii) nie ma połączenia wodnego, które umożliwi naturalne rozprzestrzenianie się określonego agrofaga między miejscem wykrycia a środowiskiem naturalnym;
 - e) w przypadku gdy w jednolitej części wód istnieje system oczyszczania, system ten został oczyszczony w celu zapewnienia braku występowania określonego agrofaga.
2. W przypadku gdy właściwy organ stosuje odstępstwo przewidziane w ust. 1, podejmuje on następujące czynności:
- a) wprowadza środki w celu zapewnienia szybkiego zwalczania określonego agrofaga i wykluczenia możliwości jego rozprzestrzeniania się;
 - b) identyfikuje pochodzenie porażenia i w miarę możliwości bada drogi wprowadzania związane z wykryciem określonego agrofaga;
 - c) podnosi świadomość społeczną na temat zagrożeń związanych z określonym agrofagiem; oraz
 - d) w miejscu, w którym wykryto określonego agrofaga, oraz w jego otoczeniu, prowadzi przez co najmniej 2 lata po tym wykryciu oceny wizualne, aby zapewnić brak występowania określonego agrofaga w przypadkach opisanych w pkt 1 lit. a) ppkt (i) i (ii).

Artykuł 6

Środki zwalczania

Środki zwalczania obejmują następujące elementy:

- a) usuwanie i niszczenie określonego agrofaga;
- b) intensywne monitorowanie pod kątem obecności określonego agrofaga w postaci inspekcji przeprowadzanych dwa razy w roku, ze szczególnym naciskiem na strefę buforową;
- c) protokół higieny dla wszystkich maszyn stosowanych w rolnictwie i akwakulturze, które mogą mieć kontakt z określonym agrofagiem i mogą powodować jego rozprzestrzenianie się;
- d) protokół higieny dla wszystkich rodzajów sprzętu do sportów wodnych oraz dla łodzi, w tym sieci rybackich, które pozostają na stałe na wyznaczonym obszarze;
- e) kombinacja zabiegów przeciwko określonemu agrofagowi i strategii zarządzania zasobami wodnymi, w tym osuszanie działek, sztucznych jezior, stawów i kanałów irygacyjnych na tych obszarach, w przypadkach, w których ma to zastosowanie.

Artykuł 7

Coroczne kontrole występowania na obszarach wyznaczonych

1. Na obszarach wyznaczonych właściwe organy przeprowadzają coroczne kontrole występowania, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031, w celu wykrycia określonego agrofaga, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w karcie kontroli występowania agrofaga.
2. Kontrole występowania obejmują:
 - a) oceny wizualne przeprowadzane w momencie najbardziej odpowiednim do wykrycia określonego agrofaga, na polach, na których rosną określone rośliny, oraz na naturalnych lub sztucznych terenach podmokłych, takich jak rzeki, jeziora, stawy, kanały irygacyjne; oraz
 - b) pobieranie próbek i badanie w przypadku wykrycia lub podejrzenia wykrycia określonego agrofaga.

*Artykuł 8***Zniesienie wyznaczenia**

Wyznaczenie, o którym mowa w art. 4, może zostać zniesione, jeżeli na podstawie kontroli występowania, o których mowa w art. 7, przez co najmniej cztery kolejne lata na obszarze wyznaczonym nie wykryto określonego agrofaga.

*Artykuł 9***Obowiązki w zakresie sprawozdawczości**

Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji i pozostałym państwom członkowskim wyniki kontroli występowania przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym na podstawie:

- a) art. 3 – kontrole poza obszarami wyznaczonymi, w poprzednim roku kalendarzowym – z wykorzystaniem formularzy określonych w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/1231;
- b) art. 7 – kontrole na obszarach wyznaczonych, w poprzednim roku kalendarzowym – z wykorzystaniem formularzy określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 10***Uchylenie decyzji wykonawczej 2012/697/UE**

Decyzja wykonawcza 2012/697/UE traci moc.

*Artykuł 11***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 26 stycznia 2025 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Formularze na potrzeby przekazywania wyników corocznych kontroli występowania przeprowadzonych na podstawie art. 7

CZĘŚĆ A

1. Wzór formularza na potrzeby przekazywania wyników corocznych kontroli występowania

Nazwa	1. Opis obszaru wyznaczonego (OW)	2. Początkowa wielkość OW (ha)	3. Wielkość OW po aktualizacji (ha)	4. Podejście (zwalczanie lub ograniczanie rozprzestrzeniania)	5. Strefa	6. Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania	7. Zidentyfikowane obszary ryzyka	8. Skontrolowane obszary ryzyka	9. Materiał roślinny/towar	10. Wykaz gatunków roślin żywicielskich	11. Terminy	12. Szczegóły kontroli występowania	13. Liczba poddanych analizie próbek wykazujących objawy:	14. Liczba poddanych analizie próbek niewykazujących objawów:	15. Numer powiadomienia o pojawie agrofagów przekazanego, w stosownych przypadkach, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/1715	16. Uwagi				
	Data ustanowienia	A) Liczba ocen wizualnych	B) Łączna liczba pobranych próbek	C) Rodzaj pułapek (lub inne alternatywne metody, np. czerpaki entomologiczne)	D) Liczba pułapek (lub innych metod chwytania)	E) Liczba miejsc, w których założono pułapki (jeżeli inna niż dane przedstawione w lit. D)	F) Rodzaj testów (np. identyfikacja mikroskopowa, PCR, ELISA itp.)	G) Łączna liczba testów	H) Inne środki (np. psy tropiące, drony, śmigłowce, kampanie informacyjne itp.)	I) Liczba innych środków	i	ii	iii	iv	i	ii	iii	iv	Liczba	Data

2. Instrukcje wypełniania formularza

Jeżeli wypełniono niniejszy formularz, nie należy wypełniać formularza w części B.

Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie tego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.

Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.

Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: zwalczanie lub ograniczanie rozprzestrzeniania. W zależności od liczby OW i zastosowanego na nich podejścia należy dodać niezbędną liczbę wierszy.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając niezbędną liczbę wierszy: strefa porażenia (SP) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SP, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 20 km przylegające do SB, wokół szkółek itp.), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając jedną z następujących pozycji w opisie:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las.
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. ogród prywatny; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 7: należy wskazać obszary ryzyka rozpoznane na podstawie biologii danego agrofaga, występowania roślin żywicielskich, warunków ekoklimatycznych oraz zagrożonych lokalizacji.

Kolumna 8: należy wskazać obszary ryzyka uwzględnione w kontroli występowania, spośród tych określonych w kolumnie 7.

Kolumna 9: należy wskazać: rośliny, owoce, nasiona, glebę, materiał opakowaniowy, drewno, maszyny, pojazdy, wodę, inne, aby określić konkretny przypadek.

Kolumna 10: należy podać wykaz gatunków/rodzajów roślin objętych kontrolą występowania, stosując jeden wiersz dla każdego gatunku/rodzaju roślin.

Kolumna 11: należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrolę występowania.

Kolumna 12: należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”.

Kolumny 13 i 14: należy wskazać wyniki, w stosownych przypadkach, podając dostępne informacje w odpowiednich kolumnach. Próbkę „nieokreślone” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 15: należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania, w odniesieniu do stwierdzonego występowania w SB. Nie ma potrzeby podawania numeru powiadomienia o pojawie agrofagów, jeżeli właściwy organ uznał, że stwierdzenie występowania jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W tym przypadku w kolumnie 16 („Uwagi”) należy wskazać powód niepodawania tych informacji.

- metoda wykrywania i czułość metody;
- czynniki ryzyka wskazujące poziomy ryzyka i odpowiadające im ryzyko względne oraz odsetek populacji roślin żywicielskich.

Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie tego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.

Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.

Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: zwalczanie lub ograniczanie rozprzestrzeniania. W zależności od liczby OW przypadającej na agrofaga i zastosowanego na nich podejścia należy dodać niezbędną liczbę wierszy.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając niezbędną liczbę wierszy: strefa porażenia (SP) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SP, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 20 km przylegające do SB, wokół szkółek), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając jedną z następujących pozycji w opisie:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las.
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. ogrody prywatne; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 7: należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrole występowania.

Kolumna 8: należy wskazać wybraną populację docelową, podając odpowiednio wykaz gatunków/rodzajów żywicielskich i obszar. Populację docelową definiuje się jako zbiór jednostek kontrolnych. Jej wielkość jest określana zwykle na potrzeby użytków rolnych w hektarach, ale mogą to być działki, pola, szklarnie itp. Należy uzasadnić swój wybór w części dotyczącej podstawowych założeń. Należy wskazać jednostki kontrolne objęte kontrolą występowania. „Jednostka kontrolna” oznacza rośliny, części roślin, towary, materiały, wektory agrofagów, które zostały poddane ocenie w celu zidentyfikowania i wykrycia agrofagów.

Kolumna 9: należy wskazać poddane kontroli występowania jednostki epidemiologiczne wraz z ich opisem i jednostką miary. „Jednostka epidemiologiczna” oznacza jednorodny obszar, na którym interakcje między agrofagiem, roślinami żywicielskimi oraz czynnikami i warunkami abiotycznymi i biotycznymi doprowadziłyby do tej samej sytuacji epidemiologicznej w przypadku wystąpienia agrofaga. Jednostki epidemiologiczne są elementami podziału populacji docelowej, które są jednorodne pod względem epidemiologii i obejmują co najmniej jedną roślinę żywicielską. W niektórych przypadkach cała populacja żywicielska w danym regionie/na danym obszarze/w danym państwie może zostać określona jako jednostka epidemiologiczna. Mogą to być regiony wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS), obszary miejskie, lasy, ogrody różane lub gospodarstwa rolne bądź hektary. Wybór jednostek epidemiologicznych musi być uzasadniony w części dotyczącej podstawowych założeń.

Kolumna 10: należy wskazać metody stosowane podczas kontroli występowania, w tym liczbę czynności wykonanych w każdym przypadku, w zależności od szczególnych wymagań prawnych dotyczących każdego z agrofagów. Jeżeli informacje z danej kolumny nie są dostępne, należy wpisać „Nie dotyczy”.

Kolumna 11: należy podać szacunkową ocenę skuteczności pobierania próbek. Skuteczność pobierania próbek oznacza prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny. W przypadku wektorów jest to skuteczność metody pod względem wychwycenia wektora dodatniego, gdy wektor taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania. W przypadku gleby jest to skuteczność wyboru próbki gleby zawierającej agrofaga, gdy agrofag taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania.

Kolumna 12: „Czułość metody” oznacza prawdopodobieństwo prawidłowego wykrycia występowania agrofaga z użyciem danej metody. Czułość metody definiowana jest jako prawdopodobieństwo, że test na rzeczywiście dodatnim żywicieli da wynik dodatni. Wartość tę uzyskuje się przez pomnożenie wartości określającej skuteczność pobierania próbek (tj. prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny) przez wartość określającą czułość diagnostyczną (uzyskaną na podstawie ocen wizualnych lub badania laboratoryjnego wykorzystywanego w procesie identyfikacji).

Kolumna 13: należy podać czynniki ryzyka w różnych wierszach, wypełniając tyle wierszy, ile jest konieczne. Dla każdego czynnika ryzyka należy wskazać poziom ryzyka i odpowiadające mu ryzyko względne oraz udział populacji żywielskiej.

Kolumna B: należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”. Informacje, które należy przedstawić w tych kolumnach, są związane z informacjami zawartymi w kolumnie 10 „Metody wykrywania”.

Kolumna 18: należy wskazać liczbę miejsc, w których założono pułapki, jeżeli liczba ta różni się od liczby pułapek (kolumna 17) (np. ta sama pułapka jest wykorzystywana w różnych miejscach).

Kolumna 21: należy wskazać liczbę próbek, w przypadku których stwierdzono wynik dodatni lub ujemny lub w przypadku których wynik nie został określony. Próbkę „nieokreśloną” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 22: należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania. Nie ma potrzeby podawania numeru powiadomienia o pojawie agrofagów, jeżeli właściwy organ uznał, że stwierdzenie występowania jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W tym przypadku w kolumnie 25 („Uwagi”) należy wskazać powód niepodawania tych informacji.

Kolumna 23: należy wskazać czułość kontroli występowania zgodnie z międzynarodowym standardem dla środków fitosanitarnych (ISPM) 31. Tę wartość osiągniętego poziomu ufności w odniesieniu do niewystępowania agrofaga oblicza się na podstawie przeprowadzonych badań (lub pobranych próbek), biorąc pod uwagę czułość metody i szacowane nasilenie.

Kolumna 24: należy wskazać szacowane nasilenie na podstawie szacunków przed kontrolą występowania dotyczących prawdopodobnego rzeczywistego nasilenia agrofaga na danym polu. Szacowane nasilenie określa się jako cel kontroli występowania i odpowiada ono kompromisowi, który ustalają osoby zarządzające ryzykiem, pomiędzy ryzykiem wystąpienia agrofaga a zasobami dostępnymi na potrzeby kontroli występowania. Zazwyczaj na potrzeby kontroli występowania przyjmuje się wartość równą 1 %.
